

تحریکات و توطئه‌های ضد انقلاب را باید بیدار نگه و قاطعانه افشا کرد

نیروی متحد خلق تنها وسیله سرکوب ضد انقلاب است

در صفحه ۲

قانون جدید مطبوعات توسط شورای انقلاب تصویب شد و انتشار یافت.

این قانون، که در ۲۱ ماده تهیه شده است، نسبت به «لایحه قانونی مطبوعات»، که در خرداد ماه امسال انتشار یافت و همچنین نسبت به «لایحه پیشنهادی قانون مطبوعات»، که در تیرماه منتشر شد، چند گام به جلو برداشته است. اما متأسفانه باید گفت، با وجود اصلاحاتی که در لایحه پیشنهادی قانون «مطبوعات» بعمل آمده و بهره‌ای از آنها هم اساسی است، هنوز نقائصی در قانون مطبوعات بچشم می‌آید که با وجود این نقائص، قانون مطبوعات نمیتواند بازتاب کامل روح انقلاب ملی و دمکراتیک ایران باشد.

آقای میناچی، وزیر ارشاد ملی، گفته است: «در مدتی که لایحه مطبوعات تحت بررسی بود، اعتراضهای شدیدی به این لایحه شد و تک‌تک مواد و حتی خود لایحه را مردود دانستند، ولی عجیب این بود که فقط اعتراض شد، ولی هیچ راه حلی ارائه نشد.»

این سخن با واقعیت تطبیق نمیکند. حزب توده ایران، طبق سیاست اصولی و پیکر «انتقادات سازنده» خود در مورد دولت، با هر دو متن ارائه شده درباره قانون مطبوعات، برخورد انتقادی سازنده کرد و این انتقادات، که با راه حل‌های اصولی همراه بود، در شماره‌های ۲۵ (دوشنبه ۲۱ خرداد) و ۴۰ (دوشنبه ۲۵ تهر) روزنامه مردم متعصب و خوشبختانه برخی از آنها (از جمله تبصره ۳ در ماده ۳) در قانون مطبوعات گنجانده شده است.

در ادامه همین مثنی، ما با ذکر اصلاحات مثبتی که در متن پیشنهادی بعمل آمده و بصورت قانون مطبوعات تصویب شده، نکات ضعف قانون مطبوعات را نیز یکبار دیگر یادآوری میکنیم و امیدواریم با تصویب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، این نکات نیز بر اساس آن قانون تنبیه پیدا کند و قانون مطبوعات را بازتاب کامل روح انقلاب ایران سازد.

نکات مثبت

تبصره ۳ در ماده ۳ قانون مطبوعات شکل مثبتی بخود گرفته و به احزاب و جمعیتها اجازه انتشار نشریه داده است.

ماده ۱۹ قانون مطبوعات، که چنانچه ماده ۱۷ متن اصلاحی شده، جهت مثبت بخود گرفته و ضمن مقابله با خرابکاری از طریق مطبوعات، راه تفسیر و تعبیر را، که در ماده ۱۷ لایحه اصلاحی کاملاً باز بود، بسته است.

مواد ۲۰ و ۲۲ در قانون مطبوعات، که چنانچه مواد ۱۸-۱۹ و ۲۳ در لایحه اصلاحی شده‌اند، شکل مثبت تری دارند. در این مواد، مجازات‌های مخصوص به توهین و افترا به وزراء، رئیس جمهور، هیئت دادرسان و نمایندگان مجلس، که در عین قابل تفسیر بودن، در واقع راه را بهر انتقادی بر مقامات مملکتی میبستند، حذف شده‌اند. اما، در این مواد همچنان کلمه «اهانت»، که چنانچه توهین شده، در مورد رهبر انقلاب و مراجع مسلم تقلید، بکار رفته، که باز هم قابل تفسیر است و بهتر است ملاک غیر قابل تفسیری چنانچه آن گردد.

در صفحه ۲

دمکراسی به چه معناست

● شیوه انتساب عقاید سستی به دیگران و سپس رد آن عقاید، شیوه‌ای است حداقل ناپسند

● بالاخره اداره کنندگان امور یکبار برای همیشه بدانند که حزب توده ایران در مهمترین مسائل روز چه میگوید؟
در صفحه ۴

در صفحات بعد:

■ جنبش کشورهای غیرمتعهد عامل مؤثری است در مبارزه علیه امپریالیسم

(صفحه ۸ - ستون سوم)

■ ضدانقلاب با دریافت مدارک عضو می‌پذیرد!

(صفحه ۶ - ستون سوم)

■ توان اقتصادی اتحاد شوروی و تبلیغات ضد شوروی امپریالیسم و ارتجاع جهانی

(صفحه ۴ - ستون سوم)

■ در برقراری روابط دیپلماتیک با دولتهای ضد امپریالیستی نباید تأخیر شود
(صفحه ۸ - ستون اول)

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دوره هفتم، سال اول، شماره ۵۳
پنجشنبه ۲۵ مردادماه ۱۳۵۸
تک شماره ۱۵ ریال

تحریکات امپریالیسم امریکا در اقیانوس هند

این روزنامه میافزاید، «واشنگتن مشاهده میکند که ارسال مقادیر عظیمی سلاح برای رژیم‌های هوادار غرب و حضور مستشاران امریکائی، دیگر برای حفظ باصلاح «منافع ملی» امریکا در اقیانوس هند کافی نیست و بنا بر این زمامداران واشنگتن تصمیم گرفته‌اند به دیپلماسی کشتی توپدار» و سیاست مداخله و ارباب میثیوسد.

روزنامه «سووتسکاپاروسیا» در تفسیری پیرامون نتایج کنفرانس اخیر کشورهای حوزه اقیانوس هند در نیویورک و تبدیل این اقیانوس به منطقه صلح میثیوسد: «تحکیم استقلال سیاسی و اقتصادی کشورهای حوزه اقیانوس هند، دیگر گونیهایی عمیق اجتماعی در افغانستان و انقلاب ایران، احساسات ضد امریکائی افزایش در مالک عرب، که بلافاصله بعد از معامله شرم‌آور کمپدیوید مشاهده شد، در میان «بازهای» امریکائی، نوعی آشفتگی و سراسیمگی ایجاد کرده است.»

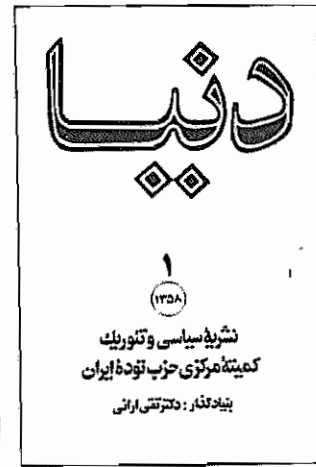
روزنامه «سووتسکاپاروسیا» در تفسیری پیرامون نتایج کنفرانس اخیر کشورهای حوزه اقیانوس هند، دیگر گونیهایی عمیق اجتماعی در افغانستان و انقلاب ایران، احساسات ضد امریکائی افزایش در مالک عرب، که بلافاصله بعد از معامله شرم‌آور کمپدیوید مشاهده شد، در میان «بازهای» امریکائی، نوعی آشفتگی و سراسیمگی ایجاد کرده است.

تجربه ۲۸ مرداد

تکوین مبارزه علیه شرکت امپریالیستی نفت انگلیس

در صفحه ۷

بزودی منتشر میشود

از : احسان طبری درباره ملت و مسئله ملی

در صفحه ۳

زحمتکشان خانه می خواهند

آیت‌الله سیدهادی خسروشاهی، رئیس هیئت امنای بنیاد مسکن، در یک مصاحبه رادیو تلویزیونی، انگشت روی یکی از میرم‌ترین وظایف دولت گذاشت. این وظیفه تامین مسکن برای سدها هزار مستضعف ایران است که در شهرهای بزرگ ایران، و از جمله تهران، در بدترین شرایط، سهم عمده‌ای از درآمد ناچیز خود را باید اجاره مسکن بدهند، مسکنی که از حداقل امکانات برخوردار است.

مردم ایران، و مخصوصاً تهران، هنوز خاطر فراموش نشدنی یورش زحمتکشان بی‌مسکن تهران به چساق‌داران و قداره‌بندان رژیم شاهنشاهی را در خارج از محدوده تهران، برای جلوگیری از هجوم آنها جهت تخریب سرپناهشان فراموش نکرده‌اند. نخستین جرقه‌های انقلاب پیروزمند ایران از همین یورش و مقاومت مردانه برخاست. همین جرقه‌ها به حریق تبدیل شد و حالا پس از دردم پیچیده شدن طومار رژیم پهلوی زحمتکشان خواهان حل فوری مساله مسکن هستند.

آیت‌الله خسروشاهی باین مساله در مصاحبه خود پرداخت و گفت: «برای ما از جهت این که مالکیت در اسلام محترم است، جای حرفی نیست، ولی از آن طرف هم اجحاف و تجاوز نادریده گرفتن حال مستضعفین هم در اسلام جایز نیست. ما اگر بخواهیم این دو مساله مورد توجه دین اسلام را در نظر بگیریم باید بگوئیم که هم باید به مستضعفین بهر نحوی خانه بدهیم و هم مالکیت مالکهارا محترم بشماریم و لذا روی این اصل، آمار که گرفتیم، ابلاغ خواهیم کرد، اشخاصی که خانه دارند و میخواهند بفروشند به ما بفروشند و یا میخواهند اجاره دهند، بیا بدهند. بنیاد مسکن، یک بانک مسکن تاسیس می‌کند تا قانون مالک و مستاجر هم از بین برود. جنگ و جدالها هم از بین برود. بنیاد خانه‌های خالی را اجاره میکند و به مستضعفین بقدر توانائی آنها اجاره میدهد. اگر دیدیم مالک به هیچکدام از اینها راضی نشد، در قانون اسلام از اجحاف جلوگیری شده است. مادستور خواهیم داد بهر نحوی است آن خانه‌هایی که مالکین نظر اجحاف دارند و بهر چه بقیه در صفحه ۲

بقیه از صفحه ۱

قانون جدید مطبوعات

نکات ضعف

تبصره ۱۶ از ماه ۳، همچنان اعلام نوع نشریه و مواضع سیاسی و اصول فکری و اعتقادی نشریات را در تقاضای پروانه ضروری دانسته، که این خود، همچنان که قبلاً نوشته ایم، نوعی تفتیش عقاید است.

در ماده ۴، به کمیسیون بررسی صدور پروانه فقط حق مشورتی داده شد و تصمیم نهائی به وزیر ارشاد ملی، یعنی دولت واگذار شده است.

هر دولتی میتواند با استفاده از این ماده از دادن امتیاز بمطبوعات که نمی‌پسندد، خودداری کند. این ماده در عین حال به تبصره ۱۶ از ماده ۳ هم ارتباط دارد، که در آن موضوع سیاسی نشریه خواسته شده و در ماده بعدی تصمیم گیری در باره دادن امتیاز به نشریه ای که دارای آن موضع سیاسی است، به دولت سپرده شده است. در ماده ۵ از مدیر و سردبیر نشریه صلاحیت علمی و حرفه ای خواسته شده و همچنین معرفی مدیر و سردبیر به وزارت ارشاد ملی برای تشخیص صلاحیت آنها. این هر دو مورد، راه را بر نظارت دولت بر مطبوعات و حتی اعمال نظر در انتخاب مسئولان آنها باز میگذارد.

در ماده ۱۲ خواسته شده که روش نشریه (دینی، علمی، سیاسی، اقتصادی، ادبی و هنری) در صفحه معین و محل ثابت اعلام شود. جایخانه‌ها نیز مکلف به رعایت این ماده شده‌اند. علاوه بر اینکه این تقسیم بندی درست نیست، روشن هم نشده که اگر نشریه ای روش خود را مثلا سیاسی اعلام کرد، آنوقت حق دارد درباره اقتصاد مطلب بنویسد یا نه و اگر جواب مثبت است، تقسیم بندی بالا لازم نیست و اگر منفی است، چگونه میتوان از سیاست سخن گفت و از مسائل اقتصادی. که پایه سیاست است حرفی به میان نیآورد؟

گذشته از همه اینها، این ماده، در بطن خود، نوعی اعمال سانسور را بر مطبوعات مجاز می‌داند.

تبصره ۳ از ماده ۱۰، که مربوط به انتقال امتیاز نشریه پس از فوت صاحب آن است، چون موکول به موافقت وزارت ارشاد شده، راه را برای اعمال نفوذ و احتمالا اعمال غرض باز گذاشته است.

بقیه از صفحه ۱

تحریرات امپریالیسم...

شوروی و آمریکا را در مورد مسائل مربوط به اقیانوس هند نشان داد. اتحاد شوروی، برخلاف آمریکا، از تبدیل اقیانوس هند به منطقه صلح و برچیدن همه پایگاههای خارجی در این ناحیه حمایت کرد. اتحاد شوروی، از این گذشته، پیشنهاد کرد که بعنوان نخستین گام در راه اجرای اندیشه ایجاد منطقه صلح در اقیانوس هند، سلاحهای هسته ای از این منطقه بیرون برده شود. اما آمریکا از پذیرفتن این پیشنهاد سر باز زد و پاره ای از

مخالف آمریکائی، با توجه به بحران انرژی که بطور مصنوعی بوسیله انحصارهای نفتی غرب ایجاد شده، اکنون درباره لزوم «درس دادن» به کشورهای عربی، که گویا میخواهند از نفت بعنوان سلاحی علیه آمریکا استفاده کنند، سخن میگویند. ۴۴ کشور آسیائی و آفریقائی منطقه اقیانوس هند، که در اجلاس نیویورک شرکت کردند، اکنون بخوبی میدانند که چه کسی مانع تخفیف تشنج در این منطقه است.

بقیه از صفحه ۱

زحمتکشان خانه

نمیخواهند حال مستضعفین را رعایت کنند. ولوبه قوه قهریه ضبط شود، اجاره معین کنند و بفروشند. قیمتش را معین کنند. مثل پارچه و... خانه هم در اسلام در ردیف اینهاست. اگر ما دیدیم یک کسی با این خانه‌هایی که مورد لزوم عامه مردم و ملت ایران است، اجحاف می‌کند و نه میخواهد اجاره دهد و نه بفروشد، مادستور خواهیم داد اینها را توقیف کنند و روی آن قیمت عادلانه بگذارند.

این نه در منطق عدل و نه در منطق شرع نمی‌آید که یک کسی چندین خانه را قفل بزند و خالی بگذارد و مردم بیچاره به چه زحمت اجاره بدهند و یا خانه نداشته باشند.

درباره همین مسأله رادیو تلویزیونی که میلیونها ایرانی شاهد آن بودند و به تصمیمات انقلابی در زمینه حل مسأله مسکن در ایران انقلابی امیدوار شدند، مهندس کثیرائی، وزیر مسکن و شهرسازی، ضمن تکذیب تصمیمی انقلابی (آنچه از سوی آیتاله خسروشاهی عنوان شد) کار را در دست انداز طرح و قانون و تصویب آن در مجلس و... انداخت و یکبار دیگر، پس از شش ماه که از انقلاب می‌گذرد، یکی از مهم ترین مسائل روز زحمتکشان را که با آن در نبرد جنگ و دندان مستعد پشت گوش انداخت.

آنها که انقلاب کردند و رژیم سرپا ظلم و فساد شاهنشاهی را سرنگون کردند، سیاست پشت گوش انداختن را تحمل نخواهند کرد.

سیل مهاجرت چینی ها به هنگ کنگ

روزنامه ایزوستیا خبر داد که سیل آوارگان از چین بسوی هنگ کنگ، بگونه ای چشمگیر، افزایش یافته است. تنها در سال جاری، سر بازان انگلیسی حدود چهار و شش هزار آواره را بخاک چین بازگردانده اند. انگلستان برای مقابله با سیل آوارگان چینی، نهمد سر باز دیگری به هنگ کنگ گسیل میدارد. ایزوستیا نوشته است که دلیل اصلی مهاجرت، سر خوردگی جوانان چینی از اوضاع داخلی کشور است.

بقیه از صفحه ۱

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

هموطنان!

میهن ما لحظات بسیار حساس و دشوار و بغرنجی را میگذراند. از یکسو بهمت انقلابی مردم ایران و قاطعیت رهبری انقلاب، انقلاب بسوی تثبیت پیش میرود. و این ضد انقلاب را بیش از پیش نگران میکند. از سوی دیگر در تصمیمات و اقدامات ارگانهای مختلف حکومت عدم قاطعیت، اهمال و اغماض مشاهده میشود. و این به ضد انقلاب دل می‌دهد. این هر دو عامل موجب شده و میشود که ضد انقلاب فعالیت خود را در تمام زمینه‌ها، بویژه در جهت ایجاد افتراق بین نیروهای انقلابی، گسترش دهد و تشدید کند.

هشدارهای مکرر حزب توده ایران در این زمینه، در روزهای اخیر بار دیگر اهمیت و صحت خود را بشبوت رسانده است. محافل ضد انقلابی انقلابی نما، چپ نما، کمونیست نما و آزاد بخواه نامی می‌کشند تا بهر وسیله ممکن خود را به نیروهای راستین انقلابی بچسباند و آنها را زیر ضرب قرار دهند. نیروهای مجهول الهویه ای هم - که بدون تردید بوسیله ضد انقلاب هدایت میشوند - کوشیده‌اند و می‌کوشند که اعمال این محافل را آگاهانه بحساب همه نیروهای راستین انقلابی، همه نیروهای اصیل چپ، همه کمونیستهای واقعی و همه آزادیخواهان حقیقی بگذارند و همه را یکجا بکوبند. انقلاب را بدنام کنند و از شدت نبرد آن علیه ضد انقلاب بکاهد، حوادث روزهای اخیر تأییدی است بر این مدعا.

با اینکه حزب توده ایران با صراحت و قاطعیت پاکسازی در مطبوعات را از عوامل ضد انقلاب بارها طلب کرده و توقیف آیدگان و جراید نظیر را در این چارچوب درست دانسته است، با اینکه عمده نیروهای راستین چپ - از حزب توده ایران تا سازمان چریکهای فدائی خلق - نه فقط در تظاهرات یکشنبه دعوت شده از جانب برخی گروهها، از جمله «جبهه دمکراتیک ملی»، برای «اعتراض» به توقیف روزنامه آیدگان، شرکت نداشته‌اند، ولی در حین و پس از تظاهرات و همچنین روز دوشنبه ۲۲ مرداد ماه ۱۳۵۸، افراد مجهول الهویه ای، که طبق شواهد مسلم از جانب عوامل ضد انقلاب و کارکنان «آزاد» ساواک از جمله «نیکزاد»، شکنجه گرمعرف، رهبری میشدند، این تظاهرات را بهانه قرار دادند و کوشیدند زیر شعارهای ضد چپ و ضد کمونیستی، همه نیروهای راستین انقلابی و چپ را مورد حمله قرار دهند. آنها در دانشگاه تهران نشریات مترقی و چپ را پاره کردند و سوزاندند، به افراد وابسته به چپ حمله کردند و عده ای را مشروب و میجروح ساختند، تلاش کردند که به دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران و دفتر «مردم»، ارگان مرکزی حزب توده ایران، حمله کنند که خوشبختانه بر اثر حفاظت یاسداران انقلاب موفق نشدند. بر مرکز سازمان چریکهای فدائی خلق هجوم بردند و متأسفانه به اشغال این مرکز موفق شدند. و این تحریرات، هجوم ها و اقدامات ضد

بقیه از صفحه ۷

تکوین مبارزه علیه ...

نمیشد قرارداد ۱۹۴۴ را ندیده گرفت. مجلس یازدهم ضمن رد قرارداد ایران و شوروی در مهرماه ۱۳۲۶ ماده ای هم در باره ضرورت استیفای حقوق ایران از نفت جنوب گنجانید. از این زمان مبارزه مستقیم مردم ایران علیه شرکت نفت انگلیسی آغاز شد و رفته رفته اوج گرفت تا به جنبش ملی شدن نفت رسید. ادامه دارد

۱- در آن سالها شرکت سابق نفت و عمال آن در دولت ایران با هزار وسیله می‌کوشند تا ثابت کنند که این اعتصاب را حزب توده

انقلابی و ضد دمکراتیک همچنان ادامه دارد، و با محیطی که ایجاد شده، اگر اقدام قاطع، جدی و فوری برای جلوگیری از این تحریکات و توطئه انجام نگیرد، امکان آن هست که این فعالیت ضد انقلابی ادامه یابد و تشدید شود.

از جانب دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران تمام این حوادث بلافاصله بمقامات مسئول، دولت، کمیته مرکزی امام، کمیته های محلی، یاسداران اطلاع داده شده و خواسته شده است که اقدامات لازم، جدی و فوری برای جلوگیری از توسعه تحریکات و توطئه های ضد انقلاب، برای افشاء و سرکوب تحریکات و توطئه های ضد انقلاب، برای تأمین امنیت مراکز و افراد وابسته به احزاب، سازمانها و گروههای سیاسی صورت گیرد.

با کمال تأسف، برخی از مقامات مسئول در قبال این حوادث ناگوار و خطرناک و در برابر هشدارها و خواسته های بجا و بحق حزب ما، نه فقط قاطعیت لازم را بخرج نمی‌دهند، نه فقط اعمال می‌کنند و اغماض نشان میدهند، بلکه با گفتار و کردار خود در ایجاد ابهام در شناخت دوست و دشمن واقعی انقلاب، عملا به ایجاد محیط آشفته و نا امن، به تشدید افتراق بین نیروهای انقلابی و سرانجام به ضد انقلاب کمک میکنند.

لازم به تأکید نیست که چنین روشی چه عواقب خطرناکی برای انقلاب و مجموعه جنبش انقلابی مردم ایران دارد. و سهولیت چنین عواقبی مسلما با کسانی است که چنین روشی را دنبال کرده‌اند و میکنند.

حزب توده ایران، بار دیگر، با احساس مسئولیت کامل در برابر مردم ایران، هشدار خود را در مورد فعالیت شدت یافته ضد انقلاب تکرار میکند و مصرانه می‌طلبد که مقامات مسئول به وظیفه خود در دفاع از انقلاب و مبارزه با ضد انقلاب عمل کنند، تحریکات و توطئه های ضد انقلاب را افشا و سرکوب کنند و تدابیر جدی و فوری برای امنیت مراکز و افراد وابسته به احزاب، سازمانها و گروههای سیاسی اتخاذ نمایند. هموطنان! در این لحظات حساس که انتخابات مجلس خبرگان بپایان رسیده و تصویب قانون اساسی برای تثبیت و تحکیم دستاوردهای انقلاب در دستور روز است، در زمانیکه امپریالیسم بسر کزدگی امپریالیسم آمریکا، و صهیونیسم با تمام قوا برای تحریک و توطئه در خلیج فارس و تمام منطقه ها در خاور میانه تلاش میکنند، حفظ هشاری انقلابی و جلوگیری از هر گونه تفرقه اهمیت حیاتی دارد.

حزب توده ایران اعتقاد راسخ دارد که با نیروی متحد خلق، با تقویت رهبری امام خمینی، میتوان ضد انقلاب را سرکوب کرده و راه پیشروی جنبش انقلابی مردم ایران را برای تثبیت یا تحکیم و گسترش دستاوردهای انقلاب هموار ساخت.

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۲۳ مرداد ماه ۱۳۵۸

ایران سازمان داده و تشکیلات پنهانی حزب از سالها پیش در جنوب فعالیت میکردند. امروزه عمال همان انحصارات نفتی و مأمورین ساواک و عناصر قریب خورده می‌کوشند تا ثابت کنند که حزب توده در این اعتصاب کاری نکرده است. که خود موضوع بحث جداگانه ای است. ۲- از طرف حزب ایران جزو ای «برای آگاهی نسل جوان» تحت عنوان «تحلیلی از مبارزات ملت ایران برهبری دکتر مصدق» منتشر شده که همه حوادث گذشته را از دریچه امروز مینسگرد. در مورد ماده مربوط به استیفای حقوق ایران از نفت در این کتاب ادعا شده است که گویا در مجلس چهاردهم و به همت مصدق دولت مکلف به استیفای حقوق ایران شد. در حالی که در طرح مصدق حتی کلمه ای در این باره وجود نداشت.

مائوئیستهای سازمان انقلابی در امر خرابکاری در انقلاب

با ساواک رقابت میکنند

در باره نقشی که گروهک ضد انقلابی سازمان انقلابی، در حوادث جاری کشور ما بازی میکند، در شماره های پیشین روزنامه «مردم» سخن گفته شده است و اکنون کمتر نیروی مترقی و صادقی را میتوان یافت که از وظیفه واقعی این گروهک ضد انقلابی با خبر نباشد و در ارتجاع عملی آن با ضد انقلاب تردید داشته باشد.

مائوئیستهای سازمان انقلابی از ابتدای انقلاب تاکنون، تمامی فعالیت خود را بر ضد نیروهای مترقی جامعه متمرکز کرده‌اند. در تحریکات و تفرقه اندازیها، همواره به عنوان مکمل نیروهای راست افراطی و قشری عمل کرده‌اند و در سازمان دادن هجوم به میتینگها و تظاهرات، دفاتر و کتابفروشیها نقش درجه اول داشته‌اند و در این عمل ضد انقلابی خود تا بجائی پیش رفتند که حتی گروههای قشری نیز به ماهیت آنان بی‌برده، ناراضیاتی خود را از همکامی با این عناصر پنهان نمیزانند. نمونه بارز این پدیده در میتینگ انتخاباتی حزب توده ایران در زمین چمن دانشگاه تهران اتفاق افتاد. یکی از برپا کنندگان تظاهرات گروههای قشری بر علیه حزب توده ایران، پس از مدتها بحث با رفقای ما و درک این واقعیت که حزب توده ایران برخلاف تبلیغات دهها ساله ارتجاع و نیز نیروهای سازشکار و ضد کمونیست، نه تنها مخالف انقلاب و رهبری ضد امپریالیستی آن نیست، بلکه صادقانه و با تمام قوا برای گسترش و توسعه انقلاب میکوشد، متقاعد میشود که از ایجاد درگیری و نیز اختلال در میتینگ و تظاهرات حزب توده ایران تنها ساواک و امپریالیسم بهره میکیرند. وی آنگاه میکوشد تا گروههای اختلالگر را، که در حاشیه میتینگ انتخاباتی بودند، متفرق سازد، ولی با کمال تعجب مشاهده میکند که هنوز گروههایی با همان شعارهای آشنا به فعالیت تحریک آمیز بر علیه حزب توده ایران ادامه میدهند. او با ناراضیاتی و خشم نزد رفقای ما آمده میگوید: انقلابی‌ها هستند. من آنها را میشناسم. «باور کنید، همانطور که شما قول داده بودم، دوستان خودم

توان اقتصادی اتحاد شوروی و تبلیغات ضد شوروی امپریالیسم و ارتجاع جهانی

امپریالیسم امریکا از ماهیت استثمارگر و ضد خلقی سیستم سیاسی و اقتصادی امپریالیسم نشأت میگیرد، که امپریالیسم در سراسر تاریخ موجودیت خود بدان عمل کرده است

بیکرهائی از ذخائر منابع طبیعی اتحاد شوروی و توان اقتصادی و صنعتی این کشور، این افسانه سازها و آینه نگرهای بشکاهای پژوهشی و محافل تبلیغاتی امپریالیسم امریکا را، که بسا هدف معین ساخته و پرداخته میشوند، بدحوای قنایع کننده برهلا میسازد.

برغم پیشگوییهای محافل امپریالیستی در مورد بیابان رسیدن ذخائر نفت اتحاد شوروی در سالهای ۸۰، استخراج انواع مواد سوخت در اتحاد شوروی نه تنها تنزل نیافته، بلکه به میزان آن افزوده شده است. طی ۴ سال اخیر، میزان استخراج نفت و گاز فشرده در اتحاد شوروی ۱۰۰ میلیون تن افزایش یافته است. در ظرف همین مدت، معدن شناسان شوروی متجاوز از ۱۰۰ منبع جدید نفت و گاز غلیظ در سرزمین اتحاد شوروی کشف کرده اند. اتحاد شوروی از لحاظ ذخائر سوخت مایع و جامد در جهان مقام اول را داراست. در سال جاری، طبق برنامه پنجساله، ۵۹۳ میلیون تن نفت و گاز فشرده در اتحاد شوروی استخراج میشود. ذخائر زغال سنگ در اتحاد شوروی هفت تریلیون تن، ذخائر گاز پیش از ۲۰۰ تریلیون متر مکعب و برابر ۲۰۰ میلیارد تن نفت، تخمین زده شده است. ذخائر سنگ آهن اتحاد شوروی به اندازه ایست که میتواند نیاز مندیهای سراسر جهان را برای صدسال تأمین کند.

اکنون میزان ۲۰ درصد محصولات کل جهان در اتحاد شوروی تولید میشود، که این مقدار برابر مجموع محصولات صنعتی جمهوری فدرال آلمان و بریتانیا کبیر است. رشد و گسترش اقتصاد اتحاد شوروی صد درصد متکی به منابع و مواد خام داخلی کشور است. ۹۸/۵ درصد نیاز مندیهای مردم کشور با فرآورده های داخلی کشور تأمین میشوند و واردات اتحاد شوروی از کشورهای سرمایه داری تنها ۱/۵ درصد مجموع فرآورده های ملی را تشکیل میدهد. در سال ۱۹۷۸، اتحاد شوروی معادل سیزده میلیارد تریلیون دلار ماشین آلات و کالاهای صنعتی به جمهوری فدرال آلمان، فنلاند، ایتالیا، فرانسه و بریتانیا کبیر و ایالات متحده امریکا و کانادا صادر کرده است. در همین سال صدور ماشین آلات و تجهیزات و کالاهای صنعتی از اتحاد شوروی به کشورهای غربی سیصد و هشتاد درصد افزایش یافت.

اماد رهیچیک از برنامه های رسانه های گروهی و در هیچیک از مطبوعات غربی کوچکترین اطلاع و یارقی را در باره ترقیات اقتصادی شوروی، در میان جنگ انبوهی از تبلیغات شبانه روزی ضد شوروی، نمیتوان یافت. علت آنهم روشن است. جهان سرمایه داری، که دست بگریبان بحرانهای ادواری تورم، گرانی قیمتها و بیکاریست، در بیان واقیعات درباره دستاوردهای نظام سوسیالیستی نه تنها ذینفع نیست، بلکه بیان این واقیعت را برای مجموعه نظام سرمایه داری خطرناک می بیند و بدنیال همین نادیده گرفتن واقیعات به تحریف و افسانه سازی در مورد کشورهای سوسیالیستی و بویژه اتحاد شوروی میپردازد.

محافل تبلیغاتی و رسانه های گروهی کشورهای امپریالیستی در تلاش های خود جهت بی اعتبار کردن نظام سوسیالیستی و تحریف و وارونه جلوه گری ساختن واقیعت این نظام بویژه در اتحاد شوروی، از هیچ افترا و دروغ و افسانه پردازی ابا ندارند.

تحریف سیاست خارجی اتحاد شوروی و خط مشی آن نسبت به جنبش های ترقی خفها، در تبلیغات امپریالیستی و مجموعه تبلیغات ضد کمونیستی و ضد شوروی به امری عادی تبدیل گشته است. محافل تبلیغاتی امپریالیستی برای توجیه سیاست نظامیگری، مسابقه تسلیحاتی و مداخله خود در امور کشورهای دیگر، همیشه مسئله خطر پنداری از جانب شوروی و به اصطلاح نقشه های توسعه طلبانه شوروی را بزمیان میکشند، گناه بحران انرژی را در جهان سرمایه داری بگردن اتحاد شوروی میگذارند، ادعا میکنند که تا سالهای هشتاد ذخائر نفت و گاز اتحاد شوروی به پایان میرسد و به همین سبب اتحاد شوروی برای دستیابی به منابع نفت خلیج فارس نقشه هائی طرح میکند و میکوشد کشورهای این منطقه را بزیر سلطه خود درآورد.

دو اثر جاسوسی و محافل نظامی، که تخصص آنها «تحقیق» در رشته های سیاسی و اقتصادی و نظامی در اتحاد شوروی است، بر اساس «پژوهش های علمی» خود گزارشها و برنامه های آینده نگری تنظیم میکنند و در اختیار مقامات دولتی و گردانندگان سیاست خارجی امریکا قرار میدهند.

چندی پیش از جانب همین موسسات گزارشی درباره منابع انرژی و دیگر منابع طبیعی اتحاد شوروی انتشار یافت. طبق این گزارشها، که بر اساس اطلاعات اداره جاسوسی امریکا «سیا» تنظیم گردیده، در سالهای هشتاد، اتحاد شوروی از کشور صادر کننده نفت به کشور وارد کننده این ماده سوخت تبدیل خواهد شد ۱ با مطالعه این گزارش، سیاستمداران امریکا به چنین نتیجه ای رسیده اند که چون اتحاد شوروی پول کافی برای خرید نفت ندارد و در عوض تانک و هواپیما بسیار دارد، پس برای دستیابی به منابع نفت، به مناطق نفت خیز خلیج فارس حمله خواهد کرد و معادن نفت این منطقه و کشورهای عربی را تصرف خواهد کرد!

در پی این «نتیجه گیری»، این سؤال را مطرح میکنند، برای اختراز از چنین «فاجعه» ای چه باید کرد؟

بنیادگرایان (وزارت دفاع امریکا) و کمپلکس های نظامی - صنعتی، بیدرنک به این پرسش چنین پاسخ میدهند: باید به سلاحهای جدیدی مسلح شد، صدور سیل تسلیحات امریکائی به کشورهای این منطقه را افزود، حضور نظامی امریکا در منطقه خلیج فارس و حوزه اقیانوس هند را گسترش داد، نیروی صد و ده هزار نفری واکش سریع، مرکب از دو تیپ چتر باز، دو تیپ تفنگداران دریائی، از ۱۰۰ تا ۱۶۰۰ فرودت جت جنگنده، که با ناوهای هواپیما بررو ناوهای اژدر افکن پشتیبانی میشوند و مأموریت اشغال منابع نفت در منطقه خلیج فارس را دارند، تشکیل داد و گسترش پایگاه نظامی دریائی امریکا در دیکوگوسیا، در اقیانوس هند، و تجهیز آن با سلاح هسته ای را تحقق بخشید!

اما هدف واقعی همه این اقدامات توطئه گران و تجار و کارخانه

حزب توده ایران پیشنهاد میکنند که «جبهه واحد خلق» تشکیل شود و برنامه مشترک نوسازی کشور تنظیم گردد. حزب ما برای خود در این جبهه حقی برای حق دیگران قائل است نه بیستی و بر آنست که همه با هم در این راه نوسازی بکوشیم و همه با هم با تحول زمانه همگامی کنیم.

حزب ما حاضر است در این وحدت عمل، نه تا پانزده یا سی سال، بلکه تا هر مقدار که لازم است پیش برود. از جانب ما هرگز خدعه و پیمان شکنی رخ نمیدهد. یا مثلاً پیش کشیدن دعوی مذهبی و لامذهبی در مورد حزب ما، توسل به انتساب بلا دلیل و افتراء صرف است.

ما با احدی برس مسائل متافیزیک بحث نداریم. سخن ما نه بر سر آسمان، بلکه بر سر زمین، بر سر سر نوشت انسان است.

اگر شما با بهبود سر نوشت انسان و تکامل مدنی او موافق هستید، ما بهره گیری از شما درباره مبدأ و معاد داشته باشید، با نظر احترام میگیریم. ما بارها گفته ایم که حزب ما یک سازمان سیاسی است نه مذهبی، و در آن، دارندگان نظریات مذهبی هم عضویت دارند. ولی اصرار عجیبی دارند که حساب حزب توده ایران را با حسابهای مخلوط کنند که ارتقایی بوی ندارد. آیا میتوان خلفاء عباسی را، به صرف آنکه آنها نیز مدعی اسلام بوده اند، در کنار ائمه شیعه گذاشت؟

این مطلب را ما بارها گفته ایم، ولی کسانی در مصاحبتشان نیست که باین مطالب گوش فرا دهند. در مصلحت آنها است که به حزب توده ایران عقاید بی بندوباری را نسبت بدهند، تا سپس بتوانند آنها را، باد در گلو، با چابکدستی یک مهره باز، رد کنند. این زشت است. این در خورد افراد مسئول نیست.

اگر وجدان و شیوه جدی سیاسی در میان است، نظر سازمانهای سیاسی را نه از فرض خود، بلکه از بیان خود آنها بررسی کنید. اگر چیزی را رد میکنید، حسرت گفته شده ای را رد کنید، نه دعوی «من عندی» را و این نهایت بدوی بودن و مبتذل بودن است که چنین میشود.

کسانی مدعی اند که در فکر انحصار قدرت نیستند. ما این سخن را، اگر صمیمانه باشد، تهنیت میگوئیم. ولی نخستین علامت آن، توجه دقیق به عمل و نظر کسانی است که باروش سازنده ای عمل میکنند. نخستین علامت آنست که نظر و روش سازنده این کسان را و ازون جلوه ندهیم. ولی اگر ما عالماً و عامداً مواضع را مخلوط

دمکراسی به چه معناست

مسئله دمکراسی، در کنار استقلال، یکی از دو هدف اساسی ما در انقلاب ملی و دمکراتیک کنونی است. ولی از جهت دریافت محتوای آن، نوعی سردرگمی حکمرواست.

برخی ها دمکراسی را تا حد «آزادی گرائی» (یا لیبرالیسم) متداول در جوامع بورژوائی غرب) تنزل میدهند و میگویند دمکراسی یعنی آزادی عقاید و بیان و اجتماعات و انتخابات و امثال آن. و حال آنکه دمکراسی تنها آزادیهای دمکراتیک نیست، بلکه در عین حال حقوق دمکراتیک است، که بدون تأمین و تضمین آن در جامعه، آن آزادیها فقط یک پرده فریب و یک نقاب تزویر است. حقوق دمکراتیک برای دمکراسی جنبه مضمونی دارد.

حقوقی مانند حق کار، حق استراحت، حق تحصیل، حق درمان، حق تأمین دوران پیری، حق تأمین دوران مادری، حق زنان به برابری با مردان در همه عرصه ها، حق خلق ها در تعیین سر نوشت خویش بصورت خود مختاری در وطن واحد و امثال آن، محتوای زندگی آزاد و انسانی هر شهروند است و اگر این حقوق تأمین و تضمین نکند، آدمیزاد از زندگی در خورد نام و مقام تاریخی خود محروم است. به همین جهت است که ما میگوئیم: حقوق دمکراتیک برای دمکراسی اهمیت محتوایی و مضمونی دارد.

لذا در مفهوم دمکراسی نباید آزادیهای دمکراتیک را مطلق کرد و مضمون آنرا، که حقوق دمکراتیک شهروندان است، در پرده گذاشت.

چه سودی از آزادی، وقتی انسان بیکار است، بیسواد است، بیمار است، در قید ستم ملی و قومی است، بعنوان زن و مادر دچار حرمان و نا برابری در خانواده و جامعه است، در سن سال خوردگی بیکس و کار است و به زندگی با اصطلاح «بدتر از سگ» محکوم است، ولی تنها با حق «پارس کردن» داده اند!

اگر حقوق دمکراتیک، که دارای جنبه محتوایی است، تأمین و تضمین شود، بنا بر آزادیهای دمکراتیک را بوجود میآورد. ولی عکس آن دشوار تر است و دیده نشده است که آزادیهای دمکراتیک بخودی خود بتواند گهرها را بسا سانی بگشاید. مثلاً در جوامع بورژوائی دیده ایم که قریه هاست احزاب مختلف در پارلمانها عرض اندام میکنند، ولی هنوز برس حقوق اولیه انسانی بحث و کشمکش است، زیرا برای سیستم سرمایه داری صرف نمیکند که ثروت میلیاردرها را در زلف و گذران انسانی مصرف کند. سرمایه داری اگر حقوق دمکراتیک را برای افراد جامعه تأمین کند، ورشکست میشود.

اما آزادیهای دمکراتیک، آنهم بشکل غربی آن، سودمند نیست. اینکه هر گروه بی مسئولیتی به پیروی از یک مقدار نظریات ضد اجتماعی بتواند نظم و تکامل جامعه را مختل سازد، این اسمش آزادی و دمکراسی نیست. این جنگلی که در جوامع غربی بنام «دمکراسی» بوجود آورده اند و یک توطئه اجتماعی است برای گیج کردن جامعه. عقلانی آنست که نباید بین آزادی فرد و گروهها با تکامل و حیات تندرست و پیویای جامعه تناقض پدید شود. آزادی باید آزادی مسئول باشد.

در کشوری، مانند کشور ما، بهترین شکل دمکراسی، دمکراسی ملی است. یعنی اتحاد عمل کلیه احزاب، سندیکاها، گروهها و جمعیتها، کانونها، مطبوعات ملی و دمکراتیک در داخل یک جبهه واحد خلقی. این سازمانها میتوانند لیبرال باشند، مذهبی باشند یا هارکسیستی ولی در این جبهه واحد خلقی برای دشمنان دمکراسی و خواستاران رژیمهای اشرافی و فئودالی و عمال امپریالیسم جائی نیست و نباید باشد. یا بدیگر سخن، این جبهه باید از نیروهای تشکیل شود که بحرکت جامعه در جهت منافع اکثریت خلق باور دارند، البته هر سازمانی به شیوه خود و با جهان بینی خاص خود و استقلال سازمانی خود، ولی این «مخرج مشترک» باید وجود داشته باشد، لذا میگوئیم سازمانهای ملی و دمکراتیک.

این جبهه واحد خلقی، چه وظایفی را باید عملی سازد؟ این جبهه سازمان ویژه خود را پدید میآورد و برنامه مشترک خود را تدارک میبندد. (یعنی برنامه نوسازی جامعه در جهت استقلال و آزادی میهن، در جهت منافع زحمتکشان میهن) و سپس همه در راه تحقق این برنامه مشترک بکوشند. حکمکوشی و همیاری، و نه رقابت خرد کننده، شیوه اعضای جبهه است.

شرکت در جبهه واحد خلقی حق داشتن سازمان و مطبوعات مستقل، حق اظهار نظر مثبت یا منفی درباره سیر امور و حق تبلیغ جهان بینی خود را از هیچ سازمانی سلب نمیکند. اینست ترکیب آزادی و مسئولیت، کثرت و وحدت. تمام مسئله در اینجا است. در عین حال شرکت در جبهه از تصادم عبث انرژی این سازمانها، که میتواند بسود ضد انقلاب باشد، جلو خواهد گرفت و همیشه در برابر ضد انقلاب سد محکمی از اراده مشترک جامعه بر خواهد افراشت.

ما این نکات مهم را در گذشته نیز گفته ایم. ولی معلوم نیست چرا حتی کسانی که خود را در صحنه سیاسی مسئول و فعال میدانند، نظریات سازمانهای دیگر را بررسی نمیکنند و اظهار نظر آنها درباره عقاید دیگران آنقدر غیر مستند و دلخواه است؟!

مثلاً میگویند که گویا حزب توده ایران نقشه پانزده ساله یا سی ساله ای دارد و حالا تنها بلحاظ تاکتیک (یعنی حقه بازی) در مورد جمهوری اسلامی سکوت میکند. کمین کرده است. منتهن فرصت است. این لاف و محض است!

توصیه به رفقای حزبی، هواداران و دوستان در مورد اخباری که برای «مردم» می فرستند

بسیاری از رفقای حزبی و هواداران و دوستان حزب، در زمینه های گوناگون برای «مردم» خبر می فرستند، که موجب تشکر فراوان است. مردم» بر اساس اطمنان و اعتمادی که به رفقا و هواداران و دوستان دارد، از این خبرها استفاده میکند و برای اطمنان به صحت اخبار هم، جزئی که به اینک فرستندگان اخبار گزارشها مسئولیت خطیر خود را در این زمینه بخوبی درک می کنند، امکان دیگری ندارد. ولی متأسفانه تا کنون در چندین مورد معلوم شده که اخبار دریافتی دقیق نبوده است. از آنجا که «مردم» روزنامه ای مسئول و در میان مردم صاحب نفوذ و اعتبار است، و از آنجا که در شرایط بسیار حساس کنونی اخبار نادقیق ممکن است موجب سوء تفاهم شود و نتایج ناساگوارى به بار آورد و نیز به نفوذ و اعتبار حزب لطمه یزند، از همه رفقای حزبی و هواداران و دوستان خواهشمندیم که در کسب و تهیه خبر نهایت دقت را مبذول دارند. با سپاس. «مردم»

و دوست و دشمن را درهم می آمیزیم، آنوقت هدفمان چیست؟ خلاصه کنیم.

حزب توده ایران یک مسلک مذهبی یا لامذهبی نیست و بامذهب هم سر نزاع ندارد، بلکه یک حزب سیاسی است. برنامه اجتماعی او بخاطر بهبود سر نوشت انسان است. نمیخواهد انحصاری عمل کند و مایل است در اتحاد با دیگران گام بردارد. معتقد به آزادیهای مسئول دمکراتیک و بویژه حقوق دمکراتیک زنان و مردان و همه خلقهای ایرانست. روش او سیاست اوست، نه تاکتیک کوتاه مدت او. حرف خود را میزند و مسئول سخن و عمل دیگران نیست. نیروی سازنده است نه ویران کننده. بالاخره وقت است که این مطالب یکبار برای همیشه فهمیده شود و بنام حزب ما عقاید و نظریات فرض نکنند.

آزادی و دموکراسی در نیکاراگوئه

رژیم انقلابی نیکاراگوئه، با بهره گرفتن از همه نیروهای دموکراتیک و ضد امپریالیستی، باسازای اقتصاد ویران کشور را با سرعت آغاز کرده است. دولت همچنین اعلام کرده است که در نظر دارد کلیه محدودیت‌های رسانه‌های گروهی را لغو کند و همه روزنامه‌ها و ایستگاه‌های رادیو تلویزیون می‌توانند آزادانه فعالیت کنند. یک مقام دولتی اعلام کرده است که در بازسازی کشور، آزادی کامل مطبوعات نیز رعایت خواهد شد. دولت انقلابی در پی سرنگون شدن رژیم سرسپرده سوموزا، مدت سی روز محدودیت‌هایی برای مطبوعات وضع کرده بود.

کشف توطئه علیه افغانستان

یک مقام برجسته سفارت پاکستان در کابل، توطئه‌های ارتجاع و امپریالیسم را علیه جمهوری دموکراتیک افغانستان افشا کرده است. این مقام که از افغانستان تقاضای پناهندگی سیاسی کرده، گفته است که در واقع عضو سازمان جاسوسی پاکستان است و از اکتبر سال گذشته، که مأمور خدمت در سفارت پاکستان در کابل شده، پنج ضد انقلابی و خائن افغانی را با دادن رشوه اجیر کرده است. دیپلمات پاکستانی گفته است که چند تن دیگر از اعضای سفارت پاکستان در کابل نیز جاسوس هستند.

حقوق بشر از نوع انگلیسی

بگزارش خبرگزاری‌ها، در روزهای اخیر ایرلند شمالی در اعتراض به اشغال این سرزمین بوسیله ارتش انگلستان، صحنه آشوب‌ها و تظاهرات گسترده‌ای بود. در این میان، به حمایت از حکومت انقلابی افغانستان، تظاهرات گسترده‌ای در سراسر کشور برپا شد و در این تظاهرات کارگران، دهقانان و بطور کلی همه زحمتکشان و روشنفکرانی که در خدمت خلق هستند، توطئه‌های ارتجاع و امپریالیسم و رهبران مائوئیست چین را محکوم کردند.

آماده کردن ژاندارم تازه

آمریکا، رژیم سادات را برای ایفای نقش ژاندارم امپریالیسم در خاورمیانه و آفریقا آماده میکند. معاون وزارت دفاع آمریکا، در قاهره با رهبران مصر درباره کمک نظامی و اشنگتن به رژیم سادات، مذاکرات مفصلی انجام داد. آمریکا قرار است تعداد زیادی جنگنده مدرن و نفرین زرهی به مصر بفرشد. مقامات آمریکایی بصراحت اعتراف کرده‌اند که هدف از این کمکها تقویت ارتش مصر در برابر اسرائیل نیست، بلکه آمریکا میخواهد ارتش سادات در آفریقا و در برابر لیبی تقویت شود.

غصب زمینهای اعراب بوسیله اسرائیل

غصب اراضی اعراب در سرزمینهای اشغالی، بوسیله مقامهای صهیونیست اسرائیل، اکنون به جریان عادی تبدیل شده است. بموجب یک قانون تازه، مقامهای اسرائیل قرار است ۱۰ هکتار دیگر از زمینهای اعراب را برای ایجاد سه پایگاه نظامی غصب کنند. بدین ترتیب ده هزار تن دیگر خانه و کاشانه خود را در این مناطق از دست میدهند. نماینده ناظر سازمان آزادیبخش فلسطین در سازمان ملل گفت که این قانون نمونه دیگری از سیاست نژادپرستی صهیونیستها و اربابان آمریکایی اسرائیل است و نشان میدهد که صهیونیسم تا چه حد یک ایدئولوژی شیطانی و نژادپرستانه است.

از سوی دیگر یاس عرفات در پیامی برای لئونید برژنف اعلام کرد که اتحاد شوروی یار و متحد نیرومند فلسطینی‌ها و اعراب است و خلق فلسطین از حمایت قاطعانه اتحاد شوروی از مبارزه فلسطینی‌ها و اعراب علیه امپریالیسم و صهیونیسم سپاسگزار می‌کند.

مبارزه سیاهان رودزیا علیه رژیم بوشالی اسقف موزوروا گسترش یافته است. حکومت موزوروا اعلام کرده است که همه سیاهان ۱۶ تا ۶ ساله باید بخدمت زیر پرچم فراخوانده شوند.

نژادپرستان رودزیا قصد دارند که بدین ترتیب در میان خلق زیمبابوه (رودزیا) شکاف ایجاد کنند. تصمیم حکومت سالیسبوری با مقاومت شدید سیاهان روبرو شده است.

در این میان، رابرت موگابه، یکی از دو رهبر چپه میهن-پرستان زیمبابوه گفت که خلق زیمبابوه مصمم است تا آزادی و استقلال، به نورد علیه رژیم مزدور موزوروا و اربابان امپریالیست آن ادامه دهد.

ضد انقلاب با دریافت مدارک عضو می پذیرد!

در جریان حوادث، این امر هر روز روشن تر میشود که ضد انقلاب، برای تحریک مردم علیه نیروهای مترقی و بویژه حمله به کمونیستها، گروه‌هایی را سازمان داده است. کارگری که با یکی از افراد این گروهها برخورد کرده است، در نامه‌ای برای «مردم» نوشته است:

روز بیست و ششم تیر وقتی از راه پیمائی وحدت برمیگشتم، در حوالی میدان فردوسی متوجه جوان روزنامه فروشی شدم، که مقصداری روزنامه و دو کتاب از سازمان مجاهدین را در دست داشت. او کتابها را مرتباً پشت و رو میکرد و می‌گفت:

— پشت و رو کنیم، خیال نکنین ما مجاهدیم. به او نزدیک شدم و گفتم، — چه عیبی دارد بفهمند تو مجاهدی؟ گفت، — اینها خیانت کرده‌اند. — مجاهدین خیانت نکرده‌اند. اینها مسلمانند. سدها شهید داده‌اند.

جوانک نگاه تهدید آمیزی به من کرد و گفت، — اینها تازه به قول تو مسلمانند، وای به حال کمونیست‌ها. اینرا گفت و شروع کرد به فحش دادن به کمونیست‌ها. حدس زدم که او باید از فعالین گروه‌هایی باشد که به اجتماعات حمله میکنند. بهمین خاطر حرف‌های او را تأیید کردم تا به بیستم چه میگوید. در ادامه حرفهایمان، جوانک روزنامه فروش گفت:

— من جو شکارم. در ایران گاز کار میکنم. ماهی ۳ هزار تومان حقوق میگیرم. در دانشگاه پاسدار هستم، روزنامه هم میفروشم. ما با بروجه‌ها چندتا گروه داریم. اسم گروه ما «حجت» است.

پرسیدم: رئیس گروه کیست؟ اول من کرد و بعد گفت، — مجید، همونکه توی دانشگاه سخنرانی میکنه. خیلی ام خوب حرف میزنه. اون تقریباً رئیس همه‌ماست. پرسیدم: چطور توی گروه رفتی؟ گفت،

— اسم نویسی کردم. یک عکس دادم، یک رونوشت، یک فتوکپی شناسنامه. پرسیدم: این مدارک را کجا بردی؟ گفت،

— روبروی دانشگاه، یک ساختمان هفت طبقه است بشماره ۱۷. پرسیدم: کار شما چیست؟ گفت،

— پدر کمونیست‌ها را در می‌آوریم. هر جا باشن جلوشونو میگیریم، نمی‌ذاریم یک قدم بردارن. پرسیدم: تا حالا چه کارها کردین؟ گفت،

— رفتیم جلوی دفتر توده‌ایها، نداشتیم راه پیمائی کنند. یک بار هم رفتیم ستاد فدائیان در خیابان میکده، با هواداران فدائیان دعا کردیم. در همین موقع جوان دیگری از راه رسید و با روزنامه فروش سلام علیک کرد و رفت.

روزنامه فروش به من گفت، — از بروجه‌هاست. پرسیدم: چند نفری؟ گفت، ۲۰۰ — ۳۰۰ نفری هستیم. بعضی از بروجه‌ها هم توی کمیته هستیم.

حرفهایمان تمام شده بود. خدا حافظی کردم و از روزنامه فروش جدا شدم. در راه که می‌آمدم، با خودم فکر میکردم، آیا وقت آن نشده که دولت جلوی فعالیت خرابکارانه و اخلاک‌گراانه این گروهها را بگیرد؟

از کمکهای رفقا و دوستان سپاسگزاریم

یکی از هواداران (به رفیقی که در میدان تجریش اعلامیه پخش میکرد) ۱۰۰۰ ریال

ع. فرخ ۵۰۰۰
از طرف شاگردان دبستان خسرانی ۱۰۰۰ ریال
ایروان ۱۰۰۰۰
انصاری ۲۰۰۰۰
امینی ۵۰۰۰

ف. م. علمداری ۵۰۰
گروه مشعل از همدان ۱۵۰۰۰
گروه دهقان از آبکنار ۲۵۵۰
گروه ن. ا. ۶۰۰۰
پ ۱۰۰۰

از انتشارات حزب توده ایران منتشر شد:

۱- ترجمه جدید اثر نئین درباره فریدریش انگلس از محمد پور هرمان

۲- ماتریالیسم تاریخی (کتاب دوم) تألیف امیر نیک آئین.

بزودی منتشر میشود: ماتریالیسم دیالکتیک (کتاب اول) تألیف امیر نیک آئین.

اخبار هفتگی

مشکلات و نیازهای قریه رامیشان

قریه رامیشان در ۵۰ کیلومتری همدان قرار دارد که تعداد ۱۹۰ خانوار در حدود ۱۷۵۰ نفر در آن زندگی میکنند. مردم این روستا از نظر کشاورزی وضع نابسامانی دارند. کمبود آب مشکل اولیه دهقانان این روستاست. جریانهای آب طبیعی قنات ورودخانه موجود بکلی خشک شده و اهالی مجبور شده‌اند با وجود وضع نابسامان مادی، مشترکاً هر ۶ دهقان، یک موتور آب (حداکثر ۵ اینچ) تهیه و از این طریق کمبود آب را جبران کنند. درست بهمین دلیل دهقانان میتوانند حداکثر یک هکتار از زمینهای خود را کشت کنند. طبیعی است که کشت یک هکتار زمین، همراه با کمبود و گرانی وسایل کشاورزی، کفاف زندگی آنان را نمیکند و فقر آنان روز به روز رو به افزایش است.

زنان خانواده مجبور هستند، با وجود مشکلات و مسئولیتهای فراوان خانوادگی، برای تأمین حداقل زندگی خود فشار غیر قابل تحملی را بپذیرند و استراحت و خواب خود را به حداقل کاهش داده به قالی بافی بپردازند. در این شرایط که شرکت تعاونی روستائی میتواند کمک مؤثری برای بهبود وضع زندگی دهقانان روستا باشد، با همان ضوابط گذشته اداره میشود و وجود آن کوچکترین نقش مثبتی در زندگی روستائیان ندارد.

ضمناً در سال جاری بیشتر محصولات این روستا از قبیل پونجه، گندم، انگور، جو، باشیوع آفات و سرما از بین رفت. سال گذشته اهالی روستا، به علت نیاز شدید به راه روستائی، با جمع آوری میلیونی نزدیک به ۵۰۰۰۰ ریال از بودجه ناچیز خودشان، بدست خودشان راهی به طول ۵ کیلومتر به چاه اصلی کشیدند. این راه به علت بارندگی و خاکی بودن آن در حال نابودی است.

علاوه بر اینها اهالی این روستا از مشکلات عمومی دهات سراسر ایران نیز رنج میبرند. این مشکلات عبارتند از: عدم امکان استفاده از نیروی برق آب لوله کشی، فقدان حداقل امکانات بهداشتی و رفاهی و نبودن امکان تحصیل از سطح ابتدائی به بعد.

لازم به یادآوری است که سال گذشته بودجه‌ای به مبلغ ۳۰۰۰۰ ریال برای ساختمان بهداشتی به انجمن این روستا داده شد، که ساختمان آن هنوز ناتمام مانده است و بودجه آن معلوم نیست به چه مصرف رسیده است.

آب زراعتی را تأمین کنید
پمپهای کنار رودخانه کارون که اراضی دهقانان را مشروب میسازد، مدتی است از کار افتاده. تعدادی از مهندسین محل آمادگی خود را برای تعمیر این پمپها اعلام داشته‌اند. گفته شده بود که اگر این پمپها شروع بکار نکنند آنها را ملی خواهند کرد ولی

دزدی و فساد در میدان اسبدوانی فرح آباد ادامه دارد

میدان اسبدوانی فرح آباد با سرمایه گذاری یک سرمایه‌دار خارجی و سرمایه داران وابسته ایرانی بوجود آمد و قبلاً از انقلاب یکی از مراکز فساد و فحشاء بود.

سرمایه‌گذاران وابسته برای بهره برداری از این میدان، نقشه‌های وسیعی طرح و قسمتی از آنرا اجرا کردند. ساختمان این میدان، با صرف ۳۰ میلیون تومان، قرار بود به یک قمارخانه مدرن و یک مرکز فحشاء با استفاده از زنان فیلیپینی، تبدیل شود. همچنین پولهای گزافی صرف تهیه اسبهای با قیمت‌های زیاد شده بود. چنگیز آتسبای نیز در سرمایه گذاری های این مجتمع فساد و در قمار های کلانی که در آن برگزار میشد، شرکت داشت.

انقلاب ایران خواب و خيال های سوداگران را بر هم زد و بر نامه‌های آنانرا برای کسب سود های افسانه‌ای در این کانون فساد و فحشاء نقش بر آب نمود. ولی متأسفانه هنوز، آنطور که شایسته جمهوری اسلامی ایران است، برای پاکسازی این مجتمع و تبدیل

میدان اسبدوانی فرح آباد به عملیاتی که عمل نیامده است. مردم میگویند جا دارد از امکانات انسانی موجود در شهر اهواز، یعنی مهندسین مجتمع فولاد اهواز، کوره‌های شهر یار سابق، که ملی شده، نورد اهواز، شرکت نفت اهواز، برای تعمیر این پمپها استفاده شود.

قرارداد دوجانبه نظامی ایران و آمریکا باید بی‌درنگ لغو شود

جنبش کشورهای غیر متعهد عامل مؤثری است در مبارزه علیه امپریالیسم

نخواهیم بود.

سیاست خارجی اکثریت کشورهای غیر متعهد و مدارک کنفرانسهای جنبش این کشورها از نمودارهای روشن آنست که این کشورها مبارزه علیه سیاست نو استعماری امپریالیسم را در زمینه استحکام مبنای استقلال سیاسی و اقتصادی کشور خویش، از وظایف خود میدانند.

در قطننامه‌های مصوب در کنفرانسهای کشورهای غیر متعهد، مبارزه در راه صلح، علیه امپریالیسم، نو استعمار، نژادپرستی و صهیونیسم و پشتیبانی از جنبش‌های رهایی بخش ملی از وظایف کشورهای عضو این جنبش شناخته شده است.

رئیس هیئت نمایندگان کوبا، که بمنظور دعوت رسمی ایران برای شرکت در کنفرانس سران کشورهای غیر متعهد، که شهریورماه در هاوانا پایتخت کوبا تشکیل خواهد شد، به تهران آمده بود، در ملاقات و گفتگو با آیت‌اله طالقانی و وزیر امور خارجه ایران اظهار داشت که کوبا عضو فعال جنبش کشورهای غیر متعهد است و از اصول بنیانی این جنبش دفاع و پشتیبانی میکند. کوبا مخالف امپریالیسم، صهیونیسم، استعمار، نژادپرستی و طرفدار مبارزه برحق اعراب است. کوبا مخالف معاهده کمپ دیوید بین امریکا و مصر و اسرائیل است و آنرا دشمنای میدانند که از پشت بر خلق عرب فلسطین زده شده است.

رئیس هیئت نمایندگان کوبا خاطر نشان نمود که یکی از اهداف اصلی ما در این کنفرانس محکوم کردن همین اقدامات است و اضافه نمود که ما از مواضع ایران در این کنفرانس دفاع میکنیم و شرکت ایران در این کنفرانس را یک رویداد تاریخی میدانیم، زیرا صدای مردم ایران، یعنی صدای نمایندگان قانونی ایران، در این کنفرانس شنیده خواهد شد.

آیت‌اله طالقانی در این ملاقات اظهار داشت که تکران ما هر بوط به عقده‌های چرکینی است که امپریالیسم بنام اسرائیل، صهیونیسم و افریقای جنوبی در مناطق حساس جهان مستقر کرده است.

ما امیدواریم که کشورهای غیر متعهد همه سعی خود را بکار برند تا این برجهای مراقبت، که منشاء درگیریها و جنگها هستند، از بین برده شوند.

پیوستن ایران به جنبش کشورهای غیر متعهد از اقدامات مثبت و سودمندی است که از جانب دولت جمهوری اسلامی ایران در زمینه مبارزه بر ضد امپریالیسم و پشتیبانی از جنبش‌های رهایی بخش ملی خلقها بعمل می‌آید. این اقدام از حمایت و اهداف عمده انقلاب شکوهمند مردم ما، یعنی هدف مبارزه ضد امپریالیسم نشأت می‌گیرد. شرکت فعال ایران در جنبش کشورهای غیر متعهد به ریشه کن کردن همه نهادها و وابستگی اقتصادی و سیاسی و نظامی به امپریالیسم امریکا مساعدت میکند و حیثیت و منزلت سزوار ایران را در عرصه جهانی بالا میبرد.

پس از تلاشی سیستم استعماری امپریالیسم و رهایی يك سلسله از کشورهای آسیا و افریقا و امریکای لاتین از بندهای اسارت استعماری، که نتیجه مستقیم تغییر تناسب نیروها در عرصه جهانی بنفع نیروهای صلح و ترقی اجتماعی بود، دول امپریالیستی، بسرکردگی امپریالیسم امریکا، بخاطر حفظ مواضع اقتصادی و سیاسی و نظامی خود در کشورهای از بند رسته، شیوه‌های نو استعماری را بکار گرفتند. برنامه‌های کمک اقتصادی، سرهم بندی بلوکهای نظامی، ارباب و تهدید و در موارد لازم کودتاها و تحمیل رژیمهای نظامی و پلیسی در کشورهای نو استقلال، فهرست کوتاهی است از سیاست نو استعماری امپریالیسم. امتناع اکثریت کشورهای خاور نزدیک و میانه از شرکت در پیمان سنتو (در آلمان بغداد) و کشورهای جنوب خاوری آسیا در پیمان نظامی سه آتو، که دو سال پیش منحل گردید، نخستین واکنشی بود که کشورهای نو استقلال در برابر نقشه‌های سیاست نو استعماری امپریالیسم از خود نشان دادند و این واکنش و اقدام عملی این کشورها در جهت اتخاذ سیاست عدم شرکت در پیمانهای نظامی امپریالیستی، خود يك تجلی از سیاست «عدم تعهد» بود.

بدین ترتیب کشورهای نو استقلال سیاست «عدم تعهد» را به مثابه وسیله‌ای برای دفاع در برابر تحریکات و دسائیس امپریالیستی برگزیدند و این جریان همروند با پیشرفت مبارزات ضد امپریالیستی و پیروزیهای خلقها در این مبارزه، بصورت جنبش کشورهای غیر متعهد شکل گرفت. بهمین علت این جنبش از همان آغاز پیدایش، بر حسب سرشت خود دارای جنبه ضد امپریالیستی بود و این امر کاملاً طبیعی و قانونمند است، زیرا ملل کشورهای آسیا و افریقا و امریکای لاتین، در نتیجه سالیان دراز پیکارهای قهرمانانه و پیگیر علیه استعمارگران امپریالیستی، توفیق یافتند استقلال ملی خود را بدست آورند و اکنون میکوشند با مبارزه متحد، توطئه‌ها و نقشه‌های نو استعماری امپریالیسم را، که برای اسارت مجدد آنها اعمال میشود، عقیم گذارند.

ایندیراگانندی، نخست وزیر پیشین هند، در تشریح سیاست خارجی هند خاطر نشان کرده که سیاست غیر متعهد دولت هند بر بنیاد مبارزه خلقها علیه استعمار و امپریالیسم پدید آمده و شکل گرفته است.

جوهر لمانهرو نخست وزیر فقید هند، که یکی از بنیادگذاران جنبش کشورهای غیر متعهد بشمار می‌آید، در سال ۱۹۴۶ درباره برنامه آینده سیاست خارجی مستقل هند تأکید نموده است که:

« ما به آزادی ملل کشورهای مستعمره و وابسته و شناسایی برابری حقوق همه خلقها و نژادها علاقمند هستیم. سیاست خارجی ما که مبتنی بر عدم تعهد است، با بیطرفی غیر فعال هیچگونه وجه مشترکی ندارد، بلکه بعکس، در هر جا که آزادی و عدالت در معرض خطر قرار گیرد و در هر جا که تجاوز اعمال شود، ما نمیتوانیم بیطرف باشیم و بیطرف

آن گلی که در بهار خون...

شب، درون کوره شفق
رها شده
سرخ لاله بهار صبح
وا شده
هر چه ام به چشم،
جا گرفته در بلند جامه سحر
از بلند قله‌های صبح تابناک
بر گشاده آفتاب تازه
پال و پرا
عطر شوق می پراکند
زمین گرم
عطر مهر می پراکند
بهار شهر.

با تمام این
در شکفتن از غریو باد،
در شکفتن از نهب شب،
باد،

شبهه میکشد مدام!
شب،

حمله میبرد
هنوز!

تا کند خراب
آنچه هست!

آه همسفر!
در بهار باغمان هنوز
بیم ریزش شکوفه‌هاست!
غفلتی نباید این زمان
غفلتی که
مهدد

آن گلی که
در بهار خون

آن گلی که
در بهار خون

آمده بدست!

آمده بدست!

بوزین آذر مهر
۲ مرداد ۱۳۵۸

دربور قرائی روابط دیپلماتیک با دولتهای ضد امپریالیستی

نباید تأخیر شود

سرانجام پس از ماهها که از پیروزی انقلاب در ایران میگذرد، وزارت خارجه ایران تصمیم گرفته است که اقداماتی عملی در جهت برقراری ارتباط دیپلماتیک با کشورهای لیبرال و غیر متعهد و دولت‌های جمهوری اسلامی ایران طی اطلاعیه‌ای اعلام داشته است که بر اثر تماسهای برادرانه مستمر مقامات دولت وقت جمهوری اسلامی ایران با برادران و همکاران لیبرالی، قرار شده است که بدعوت دولت لیبرال، هیأتی از جانب وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی در آینده نزدیک به لیبرال برود تا با مقامهای آن کشور پیرامون استقرار مناسب دیپلماتیک گفتگو کند.

واقعیت اینست که نه تنها تلاش برای استقرار روابط دیپلماتیک با کشور لیبرال، بلکه تلاش در زمینه دیگر گونی روابط خارجی ایران با کشورهای دیگر لاک پشتی صورت گرفته است و با روح انقلاب ایران هماهنگ نیست. مردم ایران بحق انتظار دارند که پس از پیروزی انقلاب، همچنان که تمام مناسبات رژیم سرنگون شده، در داخل کشور دگرگون شود، روابط خارجی ایران نیز دگرگون شود و بلافاصله ارتباط دولت انقلابی ایران با دولتها و کشورهای بی‌طرف و غیر متعهد در سطح بین الملل بدلیل مخالفت بین آنها با

سیاستهای ضد انسانی اش در داخل ایران، روابط خود را با آنها قطع کرده بود. استقرار این مناسبات با کوبا اگرچه با تأخیر، ولی بهر حال خوشبختانه در کار انجام شدن است. ولی در مورد لیبرال و یمن دمکراتیک هنوز تامل ادامه دارد.

در باره تأخیر بناحق در برقراری ارتباط دیپلماتیک و برادرانه با کشورهای لیبرالیستی، این نکته بر همگان بجز عناصری که با بهانه‌های گوناگون سعی دارند از ارتباط برادرانه و انقلابی دو کشور جلوگیری کنند و پیایی با سخنرانیها و پیامها و تظاهرات سعی دارند مانع این ارتباط شوند. معلوم است که خلق لیبرال در سالهای سیاهی که پشت سر گذاشته ایم، همواره پشتیبان خلق ایران در مبارزه اش با رژیم شاه مخلوع بوده و بهمین دلیل همیشه مورد نفرت دربار پهلوی بوده است. لیبرال انقلابی اکنون جزه کشورهای مقدم در مبارزه و نیز در امپریالیسم امریکا و صهیونیسم است و آنها که تلاش میکنند روابط دو کشور را در حد اقل محدود نگاهدارند، بخوبی میدانند که دوستی و برادری بین ایران و لیبرال به نفع ایران در برابر خصم مشترک دو کشور، یعنی امپریالیسم و صهیونیسم میافزاید.

تظاهرات حیرت انگیز در ارومیه

حیرت انگیزترین تظاهرات اخیر ایران، چند روز قبل در ارومیه برپا شد. هدف از این تظاهرات اعتراض به اعدام یکی از افسران ارتش به حکم دادگاه انقلاب اسلامی محل بود. نخستین گزارشها حاکیست که در این تظاهرات جریان محاکمه این افسران و قتل و از اعلام و اجرای حکم اعدام وی سازمان داده شده بود و هدف از آن تحت تأثیر قرار دادن دادگاه و جلوگیری از اجرای عدالت بود. این تظاهرات، آنچنان که گزارشهای رسیده حکایت دارد، با کمک عناصری از ضد اطلاعات «اداره مشاوره و ارشاد» نیروهای مستقر در محل سازمان داده شده بود و مردم برای نخستین بار پس از پیروزی انقلاب، شاهد تظاهراتی بودند که جمیع زیادی نظامی منطقه در آن شرکت داشتند و سرانجام کارشمارها به «جاوید شاه» کشید. مردم منتظر ند تا تمام جزئیات مربوط به ماجرا پس از تحقیقات کافی اعلام شود. اما آنچه مسلم است سریعتر خواهد برید!

ریگای کوردستان (راه کردستان)

بزودی منتشر میشود

در انگلستان کمک مالی به حزب را میتوان بوسیله آدرس زیرین ارسال داشت: P. O. Box 141 London, E7 OPE

برقرار باد اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی و دموکراتیک ایران در جبهه متحد خلق